

20 april 2025

Opstanding van Jezus

Lucas 24:1-12

Thema: Jezus is echt opgestaan!

Doel

De kinderen beseffen dat het echt waar is dat Jezus uit het graf is opgestaan. Zij mogen daar ook van getuigen.

Toelichting

Jezus ligt niet langer in het graf. Terwijl de vrouwen op weg gaan naar het graf om Hem te verzorgen krijgen ze de schrik van hun leven: 'Hij is niet hier, Hij is uit de dood opgewekt.' Jezus had dit immers steeds zelf verteld? Maar de mensen hadden het niet begrepen. Niet geloofd. En nu was het zover. Jezus had de dood overwonnen en was echt opgestaan! De vrouwen keren terug van het graf, vol van deze gebeurtenis. Misschien zijn ze zich er wel van bewust dat hun verhaal heel ongeloofwaardig over zal komen op de anderen. Toch zetten ze door. Het gaat immers niet om hen, maar om Jezus. De mannen doen het inderdaad af als kletspraat. Ze geloven er niks van. Maar Petrus twijfelt en gaat kijken. Misschien staat hij daarna ook wel voor gek, maar hij wil het zelf gezien hebben. Vol verwondering keert hij terug van het graf. En later is hij één van de getuigen die anderen vertelt over Jezus. Hij schaamt zich niet voor het evangelie. Want het gaat niet om hem, maar om Jezus. Eerst Jezus, dan ik.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Hij is hier niet, want Hij is opgestaan

Richtlijnen: Vertel het verhaal, zoals dit in het Evangelie van Lucas wordt verteld. Benadruk wat de engelen vertellen: Jezus moest gevangengenomen worden en sterven aan het kruis. Maar Hij stond op de derde dag ook op uit de dood. Dit had Hij zelf ook al verteld toen Hij nog leefde, maar toen begrepen de mensen het nog niet. Of zij geloofden het niet. Laat het verschil zien tussen de houding van de vrouwen en de mannen in dit verhaal. De vrouwen stellen zich dienstbaar op en willen het lichaam van Jezus verzorgen. Nadat de engelen met hen gesproken hebben, gaan zij het direct aan de discipelen vertellen, maar die geloven er niks van. Toch gaat Petrus ook zelf kijken. Later zal juist hij één van degenen zijn die iedereen vertelt over Jezus.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Zie jij het nu ook?

Richtlijnen: Het gaat heel anders dan de vrouwen verwachten als zij naar het graf van Jezus gaan. Ze willen graag het lichaam van Jezus verzorgen, zoals dat de gewoonte was. Maar het lichaam is er niet meer! De engelen vertellen hun wat ze eigenlijk al lang hadden kunnen weten. De Here Jezus had het immers zelf ook al gezegd? Dan gaan ze gauw terug naar de anderen en vertellen wat er gebeurd is. Maar die geloven er niks van. Kletspraat! Dat is vervelend. Als iemand anders jou niet gelooft. Of als ze je zelfs belachelijk maken. Toch mag je anderen vertellen over Jezus. Wie Hij is en wat Hij heeft gedaan. Je mag zijn naam groot maken, wat anderen daar ook van denken.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Geloof jij het evangelie ook?

Richtlijnen: Wat een ongelofelijke gebeurtenis vindt hier plaats. De vrouwen gaan nietsvermoedend naar het graf van Jezus om zijn lichaam te verzorgen. Tot hun schrik is de steen weggerold en zien ze het lichaam niet meer liggen. Ze zijn helemaal van slag hiervan. En dan verschijnen er ook nog eens twee engelen die hen vertellen dat Jezus is opgestaan. Jezus had dat toch zelf al gezegd toen Hij nog leefde? Vol van wat er gebeurd is, gaan ze terug naar de anderen. Wat zouden die ervan zeggen? De mannen vinden het maar kletspraat en geloven er niks van. Het is ook niet makkelijk om te geloven. De vrouwen hebben het lege graf gezien en de engelen gesproken. Maar de leerlingen niet. Petrus besluit zelf toch ook te gaan kijken en vol verwondering keert hij terug.

Geloven is niet makkelijk. Soms schamen kinderen zich voor hun geloof of zijn ze bang dat anderen hun geloof belachelijk maken. Hoe kun je nu geloven in een God die dood was en weer levend is geworden? Gelukkig hoeven wij niet alle antwoorden te weten. Dat is nu juist gelóven. Je hoeft je niet te schamen voor de goede boodschap dat Jezus is opgestaan uit de dood en leeft tot in eeuwigheid. Dit mag je aan iedereen vertellen en laten zien in je leven!

Extra bijbelgedeelte: Efeziërs 2: 4-10

(Samen met Jezus zijn gelovigen levend geworden. Hun geloof in Hem heeft hen gered; ze mogen in zijn kracht goede daden doen)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Vorige week (zie onder vers 56) hoorden we hoe tot onze verbazing de vrouwen het sabbatsgebod eerbiedigden. Hadden zij dat niet gedaan, hadden zij het gebod terzijde gelegd, dan hadden zij slechts een dood lichaam gevonden en hadden zij hun rouwkruiden en zalf kunnen aanwenden. Niet meer dan dat. Dan waren zij nooit getuigen geweest van de 'vervulling van de sabbat'. Terwijl – zeker bij Lucas – dat nu juist de kern van het geheim van de Opstanding is. De Here Jezus is opgestaan, ja wanneer? Op de eerste of juist de achtste dag (denk ook aan besnijdenis, Thomas 'Mijn Koning en mijn God!') van de week. De eerste van de sabbatten staat er letterlijk, de eerste van de zeven. Mogen we daar iets van de Herscheping horen? Ik meen van wel. Er is een ruimte tussen hoofdstuk 23 en 24. In dat 'wit' gaat het geheim van de vervulde sabbat van de opstanding schuil. Preken we daarom gerust over Lucas 23 vers 57!

Vers voor vers

- Vs. 1 Het is nog vroeg. 'Voordat men elkaar kon herkennen' lezen we in Ruth 3. Kortom, bij de eerste kreek, haasten de vrouwen zich naar het graf. Met hun rouwkruiden en zalf. Hun machteloosheid, een poging om tot de laatste eer geven te komen. Er klinkt wel vasthoudendheid in door. Ook dat is geloof. 'Waarom zou ik naar de kerk gaan?' vroeg Van Ruler zich af in een gelijknamig boek. Een van de mooiste antwoorden is voor mij zijn 'de kans een bekering op te lopen'. Dat deden deze vrouwen ook. Let maar op, lijkt Lucas te zeggen. Zij gaan naar het graf. In de grondtekst kun je dat ook vertalen met gedenkteken. Dat woord 'gedenken' zal blijken een sleutel te zijn om het geheim van de sabbat en de opstanding – beide – te benaderen.
- Vs. 2 Zij komen en vinden iets. Namelijk de steen afgewenteld.
- Vs. 3 Maar zij vinden ook iets niet. Namelijk het lichaam van de Here Jezus. Was het in hoofdstuk 23: 55 nog 'Zijn lichaam', hier is het al 'het lichaam van de Here Jezus'. Alsof er al iets is gebeurd.
- Vs. 4 Twijfel, letterlijk zonder uittocht of doortocht. Zonder Exodus – het grote boek van de bevrijding uit Egypte – staan ze daar. Ook dat kan geloof met zich brengen. Geloof is levend goed, kan dus soms aan twijfel onderhevig zijn. We moeten het niet zozeer van ons 'eigen' geloof hebben, maar we mogen alles verwachten van het geloof 'van de Here Jezus'. Zijn geloof wekt geloof.
- Twee mannen. Heel nadrukkelijk. Dat kunnen engelen zijn, maar dat staat er niet. Terwijl Lucas echt niet te bescheiden is over engelen te berichten. We horen ze bij de herders in het spreekkoor, we horen zelfs – Lucas is daar de enige – over een engel in de hof van Getsemane bij Jezus. Maar hier niet. Net als in Handelingen 1 – ook van Lucas' hand – bij de Hemelvaart, maar ook in Lucas 9,32 bij de verheerlijking van Jezus horen we over twee mannen. Bij de verheerlijking op de berg zijn het onmiskenbaar Mozes en Elia. Meer dan om de personen gaat het daarbij waar zij voor staan. Mozes voor de Wet – de eerste vijf boeken van Mozes; de Thora van God – Elia voor de Profeten – vanaf Jozua tot en met Maleachi. De opgestane Here Jezus legt de ontgoochelde Emmaüs-gangers en later de discipelen uit hoe de Messias van Israël alles moest lijden om Wet en Profeten en Geschriften (Psalmen) te vervullen. Bij de verheerlijking op de berg verkondigt Lucas nadrukkelijk hoe Mozes en Elia met de verheerlijkte Jezus spreken over 'zijn uitgang' en al wat daar betrekking op heeft. Die twee mannen spreken volgens mij de vrouwen aan. Maar u mag ze ook 'gewoon' als engelen zien.
- De Levende moet je eigenlijk niet tussen de doden zoeken.
- Vs. 6v Hij is hier – in het graf waar dood slechts dood is en waar de dood met zijn eeuwige 'nooit meer' in alle hardheid het voor het zeggen lijkt te hebben – niet. Gedenk zijn Woord. Deze twee mannen (mogelijk dus Mozes en Elia) brengen het gedenken van Jezus' Woord weer tot leven. Er is een Joodse definitie van feesten. 'Klein' en 'Groot'. 'Klein' is een feest als je jezelf beperkt tot de tekst, de feiten of dingen. 'Groot' mag een feest zijn, als je er van harte zelf wordt ingetrokken! Isaac da Costa vertelde graag hoe zijn Joodse vader en vrienden met Pasen spraken alsof zijzelf uit Egypte waren bevrijd.
- Vs. 8 Het wonder van het gedenken voltrekt zich aan deze eerste getuigen!
- Vs. 9 Nu keren zij het graf opnieuw de rug toe. De eerste keer dat zij dat deden was om de rouwkruiden en -zalf te maken. Dat werd doorsneden door Gods gebod; Zijn woord werd werkelijk. Moest werkelijkheid worden in het gedenken. Nu zijn hun doodskruiden en zalf geworden tot bruidsboeketten. De geur is veranderd van dood naar leven. 'Heel het huis werd van de geur doordrongen'.
- Vs. 10v Zo komen de getuigen. Ze zijn boodschappers geworden. Zal de boodschapper worden geloofd? Zal de Messias als Hij wederkomt, geloof vinden op aarde. Het leek hun kletspraat toe. Zelfs als iemand uit de doden terugkeert zullen zij niet geloven, als zij niet luisteren naar Mozes en de profeten. Lucas 16,31
- Vs. 12 Petrus verwondert zich. Nieuwsgierigheid als opening, opmaat naar geloof en geloofszang, naar een nieuw lied dat getuigt dat 'Jezus leeft! En ik met Hem! Halleluja!'

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 98

Lied 617

Lied 624

Weet je dat de lente komt?

Klap in je handen van blijdschap

De Heer is waarlijk opgestaan

Maria kwam bij het graf

Jezus is ....

Een steen op het graf

Alzo lief had God de wereld

Daar juicht een toon

(=Gezang 208 LvdK)

(=Gezang 215 LvdK)

Hemelhoog 207

Op Toonhoogte 432

Hemelhoog 170

Hemelhoog 182

Hemelhoog 348

Op Toonhoogte 428

Hemelhoog 104

Hemelhoog 16

Auteur: PZ

Hij is hier niet, want Hij is opgestaan

'Petrus! Petrus! PETRUS!'

'Huh... Wat... Schreeuw niet zo!'

Petrus kijkt om zich heen, hij gaapt... Hij was blij dat hij eindelijk even had geslapen. De laatste drie dagen kon hij steeds niet slapen. Hij was erg verdrietig en begreep maar niet dat dat allemaal had kunnen gebeuren. Het is allemaal zo erg en verdrietig! En nu staat Maria ook nog voor zijn raam te schreeuwen.

'Petrus! 'Ja, ja, ik kom al, ik kom al...'

Petrus staat op, krabt eens op zijn hoofd en doet de deur open. 'Petrus! De steen is weg! De grote steen voor het graf, die is weg!

En de engelen vertelde ons dat Jezus leeft. Kom! Kom kijken als je het niet gelooft'

'Heh? Wat? Waar héb je het over?' Petrus begrijpt er niet veel van. De andere discipelen die Maria horen schreeuwen komen aangelopen en staan ook om Maria heen. 'Ach vrouw, klets niet zo! Je hebt gedroomd, of niet goed gekeken', zeggen ze. 'Hij was dood, we hebben het zelf gezien! Ga naar huis!' Maar Petrus, twijfelt... 'Wat is er dan precies gebeurd, Maria? Wat zeiden die engelen precies?'

'Doe je schoenen aan, ik leg het onderweg wel uit!' En Maria gooit de sandalen naar Petrus toe. 'Schiet nou òhòp!'

Petrus trekt snel zijn sandalen aan. Hoewel hij nog niet begrijpt wat Maria allemaal zegt, hoort hij wel dat het graf nu open is. De steen, die de deur is, is dus weg en Jezus zou daar niet meer binnen liggen. Nou... dat wil hij zélf wel even bekijken. Op een holletje rennen ze samen naar de berg waar het graf in zit. Ondertussen vertelt Maria hijgend dat zij en haar twee vriendinnen naar het graf gingen om afscheid te nemen. Toen zij daar kwamen was de steen weg en het graf leeg. Maar niet helemaal... daar stonden twee mannen, twee engelen! Ze waren helemaal van licht gemaakt. En ze vertelden: 'Waarom komen jullie Jezus hier zoeken? Hij heeft toch steeds verteld dat dit zou gebeuren? Hij zou gestraft worden alsof Hij een misdadiger was en Hij zou sterven. Maar na drie dagen zou Hij weer opstaan!'

'Dat is vandaag, Petrus! Vandaag! God heeft Hem zijn geest weer teruggeven, en nu leeft Hij weer!' Petrus is ook helemaal buiten adem, ze zijn er bijna. Wat een verhaal! Maar hij wil het toch echt eerst zelf zien.... Die vrouw kan zoveel vertellen. Ze heeft misschien gewoon gedroomd? Daar is het graf! En ja, de steen is weg. Petrus rent meteen door naar binnen. Daar op de plek waar Jezus had gelegen, liggen nu alleen maar doeken, lakens, waar het lichaam van Jezus in had gezeten. Maar Jezus? Die was er niet meer!

Zou het...? Zou het kunnen dat? Misschien? Jezus had inderdaad gezegd dat...

Diep in gedachten loopt Petrus weer naar huis.

En het duurt niet lang tot Petrus alle mensen het goede nieuws vertelt: 'Jezus is niet langer dood, Hij leeft!'

Auteur: JV

Eerst Jezus, dan ik

Vorbereiding: laat een afbeelding zien van een rotsgraf in de tijd van Jezus. Benoem de belangrijke elementen: een grafkamer waarin je kon lopen.

Verhaal

Jezus ligt in het graf dat Josef van Arimatea wilde afstaan om zijn Heer een eervolle rustplaats te geven. Na de sabbat maken de vrouwen die Jezus zijn gevolg nog wat geurige olie klaar om Jezus' lichaam te verzorgen. Wanneer iemand gestorven was werden er specerijen bij hem gelegd en werd het lichaam ingesmeerd met balsem om te zorgen dat het er niet zo snel ging stinken, maar dat je vooral de balsemgeur rook. Zo gaan ze 's ochtends vroeg verdrietig naar het graf.

Het moet een droevige tocht geweest zijn. Afscheid nemen van iemand van wie je houdt is moeilijk. Je denkt aan alles wat je samen hebt meegemaakt en weet dat er geen nieuwe mooie momenten meer bijkomen. De vrouwen huilen waarschijnlijk, als ze er met elkaar over praten hoe Jezus is behandeld. Hij vertrouwde zo op God, zijn Vader, hij hielp mensen zo goed om ook te geloven. En dan dit: gezeseld, bespot en aan het kruis gehangen. Misschien hebben ze wel helemaal niets gezegd en maakten ze zwijgend de tocht naar Jezus' graf. We weten het niet. De Bijbel besteedt daar geen aandacht aan. Als ze er zijn zien ze dat de steen niet meer voor de ingang ligt. Dat is vreemd! Ze zijn zo vroeg op pad gegaan, maar misschien is er iemand anders binnen om ook specerijen te brengen. De vrouwen lopen het donkere graf in. Als hun ogen aan het donker gewend zijn en ze kunnen rondkijken, kunnen zij het lichaam van Jezus nergens vinden. Ze schrikken: ook dat nog. Zelfs in zijn graf kunnen zijn vijanden hun Heer niet met rust laten! Dit is verschrikkelijk; nu hebben ze zelfs geen plaats meer om, denkend aan Jezus, te bezoeken.

Op dat moment dat ze elkaar verward aankijken, staan er ineens twee mannen bij hen in stralende kleren. In het donker geven ze licht.

Er staan twee engelen bij de vrouwen. Ze stellen de vraag: 'Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Dat betekent: waarom zoek je iemand die leeft in een graf waar doden liggen? Je begrijpt toch wel dat Hij daar nooit kan zijn? Ja, maar we hebben Hem toch eergisteren in een laken gewikkeld neergelegd? denken de vrouwen, die nu nog meer in de war zijn. De mannen in hun stralende goddelijke mantels praten verder: 'Jezus is hier niet, Hij is opgewekt. Denk eens aan wat Hij jullie zelf vertelde: de Mensenzoon zal sterven en op de derde dag weer opstaan'

'Toen herinnerden ze zich zijn woorden', schrijft Lucas jaren later op. Toen gebeurde het wonder in de hoofden van de vrouwen. Inderdaad dat heeft Jezus gezegd. Als Hij over zijn lijden sprak, zei Hij altijd dat het Gods opdracht voor Hem was. Steeds weer: ik moet lijden, sterven en opstaan uit de dood. Ze weten dat het waar is, maar toen, voordat alles gebeurde, toen begrepen ze

het niet. Nu, in dit graf met Gods boodschappers van het licht, zien ze dat het waar is. Hun stemming veranderd: niet meer angstig en verward, maar zo blij als ze nog nooit geweest zijn. Jezus Christus is echt uit de dood opgestaan!

Meteen gaan ze aan Jezus' leerlingen vertellen wat er deze morgen is gebeurd. Zij worden niet net zo blij als de vrouwen. Lucas schrijft later: zij 'vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet' (vs. 11).

De discipelen kunnen gewoon niet geloven dat Jezus leeft. Ze hebben zelf gezien dat Jezus is gestorven en in het graf gelegd. En nu zou Hij weer leven? Dat kan niet! En nu zijn er geen goddelijke boodschappers om uitleg te geven, alleen vrouwen, bekenden van hen en Jezus. Zij maken minder indruk, ze overtuigen Jezus' leerlingen niet.

Maar ze doen wat ze moeten doen: getuigen van de waarheid. Gewoon vertellen wat God hun heeft laten weten, gewoon verwijzen naar de eigen woorden van Jezus. Het is genoeg. Petrus begint te twifelen. Zou het toch waar kunnen zijn? Het zou geweldig zijn. En inderdaad heeft Jezus ook over zijn opstaan gesproken, niet alleen over zijn sterven. 'God bereikt zijn doel, Hij laat Mij niet los, maar zal Mij redden'. En aan het kruis zei Jezus: 'Het is volbracht'. Snel staat hij op en rent naar het graf. Intussen denkt hij: Wat zou ik daar zien? Zouden die engelen er nog zijn? Is Jezus echt verdwenen? Is Hij opgestaan? Het kan niet, maar het zou zo geweldig zijn.

Het graf is open. Petrus kijkt; Jezus' lichaam is er niet – hij ziet alleen de linnen doeken waarin ze het dode lichaam hebben gewikkeld. Dan gebeurt bij Petrus hetzelfde wonder als bij de vrouwen: Het is waar: Jezus is opgestaan! Dat moet iedereen weten! En snel loopt Petrus terug naar de andere apostelen.

Afsluiting

In de kerk horen we vanmorgen de boodschap van de engelen: Zoek de Levende Heer niet in een graf, want daar is Hij niet. Jezus heeft alles anders gemaakt, de grote toekomst van God kan beginnen. De ziekte, de haat en de pijn gaan verdwijnen. Nu Jezus Heer is van hemel en aarde is daar geen plaats meer voor. Alle dingen worden goed. En we zingen Paasliederen: 'Nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles is voldaan.' En: 'Christus onze Heer verrees, halleluja... die verhoogd werd aan het kruis bracht ons in Gods vrijheid thuis. Halleluja'. Halleluja betekent: prijs de Heer, juich voor de opgestane Heer. We vieren feest, we zijn blij vandaag, want Jezus heeft gewonnen. Net als de vrouwen en de discipelen vertellen we dat aan iedereen. Misschien komen wij ook wel mensen tegen -eigenlijk weet ik wel zeker dat we die tegenkomen. Er zijn ook vandaag mensen die zeggen: 'Is Jezus opgestaan? Maakt God alle dingen goed? Kletspraat! Daar klopt niets van. Kijk om je heen, joh. In Oekraïne is er oorlog, al jaren. In Afrika is er hongersnood. Zelfs in Europa zijn er

overstromingen doordat het klimaat aan het veranderen is. in Nederland moeten joodse scholen worden bewaakt, omdat mensen met antisemitische ideeën hen kwaad willen doen. Ik geloof er niks van, dat Jezus leeft'.

Wat kun je nu tegen deze twijfelende mensen zeggen? Het is inderdaad nog niet zo mooi in onze wereld. Er komen vandaag geen engelen Gods boodschap persoonlijk vertellen in stralende kleren. Je kunt aan een ander niet bewijzen dat Jezus leeft, dat moet hij of zij gaan geloven. Hoe moet dat?

Het antwoord is eigenlijk eenvoudig: Gewoon blijven zingen voor God omdat jij het gelooft. Gewoon blijven vertellen wat jij in de Bijbel leest. Gewoon blijven zeggen dat jij blij bent, omdat Jezus leeft, en dat jij daarom dicht bij Hem wil blijven. Dat jij naar Hem luistert en Hem gehoorzaamt. Dat jij zoveel mogelijk liefde aan God en andere mensen wil geven. Meer kun je niet, of die ander dat nu gelooft of niet. Ik geloof dat God die twijfelde mensen aan het denken kan zetten, net als Petrus. En dat God hun wil laten zien: het is echt waar. Jezus leeft. Alles wordt goed! Dankzij Jezus. Hij leeft en is onze machtige Koning!

Auteur: RvO

Geloof jij het Evangelie ook?

Inleiding

Soms, al is iets je vaak verteld, vergeet je het of geloof je het niet. Wie kan een voorbeeld noemen?

Stel je voor, iets of iemand is zomaar ineens verdwenen. Wat doe je dan? Dan nog iets. Wat als mensen vragen wat er met Jezus is gebeurd en je vertelt dat Hij is opgestaan. Misschien kijken ze je aan alsof je niet helemaal goed bent. Maar toch, deze gebeurtenis is waar, aan het eind van het verhaal zul je weten waarom.

Bijbelverhaal

De vrouwen gaan naar het graf

De hele sabbat hebben ze stil gezeten, de vrouwen. Ze konden en mochten niets doen. Maar zodra het ochtendgloren er is, gaan ze op pad, met kruidige olie. Het enige dat ze nu nog kunnen doen, denken ze, is Jezus op deze manier verzorgen. Het gaat om Maria van Magdala, Maria, de moeder van Jakobus, Johanna en nog een paar vrouwen. Zo zullen het er zes of zeven 6 of 7 zijn geweest. Ze vinden het graf met de ronde steen die is weggerold. Maar wat ze niet vinden, is het lichaam van Jezus. De schrik en het ongeloof zijn natuurlijk heftig. Wat is er gebeurd? Wie heeft het gedaan? Er zijn zoveel vijanden, de Farizeeërs, de Romeinen en nog veel meer. Hij leeft!

Dan ineens staan er twee mannen voor hen, in het wit. Dat wil niet zeggen dat het om engelen gaat. Engelen komen veel voor in het Evangelie van Lucas, het begint er zelfs mee. Maar het kunnen ook gewoon twee mannen zijn geweest. Zij zien het verdriet en de woede van de vrouwen en geven hun het antwoord: 'Hij is niet dood, Hij leeft!' Dan herinneren ze de vrouwen eraan dat Jezus zelf gesproken heeft over zijn dood, maar ook over de Opstanding. Ineens weten ze het weer. Ze zijn vergeten dat Jezus deze woorden gesproken heeft, maar ze hebben ook niet geloofd, dat dit zou gebeuren! Er zijn nog elf discipelen over, zij zijn deze woorden eveneens vergeten, of ze hebben het ook niet geloofd!

Weet je wat nu zo bijzonder is? Dit is belangrijk om te onthouden. In de tijd van het Nieuwe Testament was er natuurlijk nog geen sprake van emancipatie van vrouwen. Als je wilde dat iets geloofd werd, moest je het niet door vrouwen laten vertellen. Toch, juist de vrouwen zijn het eerst op de hoogte! Als ze naar de elf overgebleven discipelen gaan en het grote nieuws vertellen, dan geloven de discipelen, zoals te verwachten, hen niet. Alleen Petrus gaat op pad, ziet het lege graf en de doeken waarin het lichaam van Jezus gewikkeld was...

Dan is ook Petrus onder de indruk en weet nu dat de vrouwen geen kletspraat hebben verteld. Doordat de vrouwen dit hebben verteld, terwijl zij én de discipelen de Opstanding niet hebben verwacht, is dat een bewijs dat Jezus wel echt is opgestaan! De woorden van Jezus zijn waar.

Zowel in het Oude als in het nieuwe Testament worden de beloftes van God vervuld. Deze belofte, van de Opstanding, is uitgekomen. De waarheid is duidelijk, maar toch ook niet.

Aan de ene kant is het een grote troost dat we weten dat het leven niet ophoudt na het sterven op aarde. De mensen die door Jezus zijn opgewekt (zoals Lazarus en de dochter van Jaïrus), zijn opgestaan, teruggekeerd in het tijdelijke leven. Ze zijn later weer gestorven. Bij Jezus is het anders: Hij is opgestaan naar het eeuwige leven; de dood heeft geen greep meer op Hem. Pasen is niet zomaar een verhaal, maar het is werkelijk geschiedenis. Niet voor niets is het christendom nog steeds de grootste godsdienst van de wereld. Dat kan nooit als de Opstanding niet waar zou zijn.

Paulus schrijft het letterlijk: 'Ik schaam mij niet voor het Evangelie'. Inderdaad, je hoeft je er niet voor te schamen, integendeel. Je mag er juist blij en dankbaar voor zijn! Zelfs al is het donker in je leven, de Opstanding van Jezus geeft licht!

Toch zijn er nog zoveel leed, zoveel oorlog en zoveel rampen. Daar kun je moedeloos van worden. Maar we weten dat Jezus op een dag de heerschappij overneemt. Dat uiteindelijk Hij Koning zal zijn.

Dan komen we weer even terug bij die apostel, Paulus. In Efeziërs 2:4-8 beschrijft hij dat niet alleen Jezus is opgewekt, maar dat wij allemaal zijn opgewekt, door Gods genade. Door dit alles heen zien we het leven, zien we de liefde en de genade van God. Paulus schrijft: 'Ook u bent gered door de genade van God'. Dus ook jij bent gered door de genade van God!

Wat vraagt Jezus dan van ons, voor dit grote geschenk? Hij vraagt ons Hem te volgen en ook andere mensen te vertellen van de Opstanding, tot het eeuwig leven. Durf je dat? Of vind je het eng? Bid dan dat je de moed en kracht krijgt. Door de Opstanding weten we dat God met ons is, dat maakt ons sterk.

Auteur: EvD